

Tre Herrars
Rymningsresa till Amerika

och deras

Fosterlands skamlösa öfvergifwande,

af

F. A. Kafeltius.

Helsingfors,

N. Simelli och Winqvists tryckeri, 1886.

Pris: 15 penni.

Sjunges: „Oi namu ihonainen“ eller „Täällä pohjan tähdän alla“.

1. Öfver vågorna till Amerika
Sin vandring färdade,
Han hette Pekka Jurva,
Det ingen anade.
2. Hans mening ingen visste,
Förut ej någon här,
Förr än den skurken saknades
Att räkenskap göra här.
3. Bortom Atlantiska hafvet,
Han nu sin hemvist har
Uti den fria staten,
Han nu sitt tillhåll har.
4. Räkenskap här nu granskas
Öfver kassakistan sin,
Men till stor harm nu funnits,
Att kassan följde med.
5. Han troddes att förvara
En kassa i sitt wålb,
Som han af folket samlat
Uti sin tjänst af mång'.
6. Han war en kyrkowård,
Och tycklig i sitt lif,
Af församlingen omtyckt
För sitt arbete och nit.

7. Redligt förnuft han ägde
Uti den första tid,
Då han ej brännvin älskade,
Som i den sista tid.
8. Ej någonsin spordes klagan
Om fattigdom och brister,
Från hunger, lidande och nöd,
Han intet något visste.
9. Men när som fyllhundslasten kom
Och intog helt hans hjerta,
Då hände stor förhärdelse
Och ändring i hans sinne.
10. Sina begär ej kunde han,
Den arme man då styra,
Han leddes af en mörkstens and,
Uti sin dryckes yra.
11. Högfärden helt hans själ intog,
Och öfver hjertat rädde,
Rättvisans känsla han ej mer
För denna sjukdom nådde.
12. De synders last och styggheter,
Fräsleri och skörlesnad,
De blåde skuldsummorna
Och fickorna tönde rena.

13. Den stygga gubbens sus och däs,
Förökade skuld allt mera,
Till dess han redan hopplös var,
Sina skulder att qvittera.
14. Han i sitt slägg insupte,
Och öfverslödigt lefde,
På andra hundratusen mark,
Nu skuld af honom kräfdes.
15. Men ett ondt samwete nu han
Fäst magen stor han hade,
Mång' stackars penningar nu han
Och kyrkofasjan på ryggen lade.
16. We din svära Gudlöshet
Och onda samwete Surwa,
Nu är du i förhärdsel,
Som friden har förlorat.
17. Nu safar alla menniskor dig,
Därom ditt dåd det spörjes,
Hur dumt du lefde därufti,
Att du stöld bedrifwit hafwer.
18. Du del i en annans egendom
Med bedrägeri begärde,
Din nästas gods förskingrade,
Med falskhet dig tillegnade.

19. Dit brott utijunges för hwar man
Du ykkelige flyktinge,
Fäst du till Amerikas jord
Bort rynt och där dig gömde.
20. Du stackare som öfversåg
Med högfärd nykterheten,
Den hade hålt dig som en man
I sällskap med ljusligheten.
21. En landstrykare du är
I banditernas historia,
Af wännerna du bortskild är
Får betlare wägen wäta.
22. We ditt företag du arme man
Och affsed hjertelösa
Hustru och barn nu lämnat han
I nöd och brödlösa.
23. Ja Himmelen derom vittne bär
Du engång swurit eden,
Och löste ha din hustru kär
Tills grafwen gömde eder.
24. Du grymme öfvergifwit har
Henne med barnen sja,
Som älskat dig såsom en far
Med barnslig ofskuld dyra.

25. Smittade Hornborgs tokeri
Nu så din själ och hjerta,
Då du följde hans bedrägeri
Med lust och ingen smärta.
26. Den tredje skurken i följe var
Som det grymma anslag förökte,
Han hette Leon Lindblad
Som kassorna och uppsökte.
27. De första summorna likväl
Hornborg han till sig tagit,
Han mången man i konkurs stald
Och med sin orätt dragit.
28. Han var ej nöjd med tusental
Han miljoner wille hafwa,
Och mången man till tusental
Dem snörjde han i snara.
29. Nu alla tre de skåla der
Sina synda bågare tömma,
Och swordomar församla här
Uti stygga nöjen sina,
30. Hit lemnade wälsignelsen
Den kund de ej taga,
De hade i hjertat Djefwulsen
Som dem i synden jaga.

31. Af rikets menniskor de här
Med stöld han till sig dragit,
Det orätt mammon som de här
Af wännerna med sig tagit.
32. En stor synd är nu det förwist
Om någon menska usling
När henne beswärar mången brist
Och tycker är så uslig.
33. Börjar att taga del utaf
En annans gods och penningar,
Då nöd och död som der utaf
Wist henne der till wingar.
34. Men de höga kassaförwaltare
Som löner stora åtnjuta,
Samt stora handelssegare
Som hundrade tusen ega.
35. Och de många fabrik egare
Af höga stånd och slægter,
Exempel de oss bättre ge
Och lärdom till oss leder.
36. De kunna af sina studier wist
Högfärda sig och fryta,
Swad de i skolorna wet wist
Lön de af folket njuta.

37. Men då du yugling njutit har
Den lycka i din ungdom,
Att du af höga skolor har
Församlat dig hög lärdom.
38. Håll helig då den skatt du fått.
Och skändligt i ditt minne,
Det följer då din lefnads lott
På lifvets bana inne.
39. Wak öfver de fördelar mång'
Som fosterlandet njuter,
Med glädje hör du då den sång
Som äro dig hem bjuder.
40. Då biff du i något mer
Än uti Finland vara,
Bortom Atlantiska hafvet der
Du tyckligare ej kan vara.